

ข้อเรียกร้องของนักข่าวภาคสนาม

ความขัดแย้งทางการเมืองที่สะสมในสังคมไทยในรอบหลายปีที่ผ่านมา

ไม่เพียงสร้างความเสียหายใหญ่หลวงทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินกระทบความรู้สึกของผู้คนในวงกว้าง โดยในรอบ 7 เดือนที่ผ่านมา

ในการเผชิญหน้าระหว่างกลุ่มมวลชนที่ต่อต้านรัฐบาล-รัฐบาลน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และกลุ่มมวลชนที่สนับสนุนรัฐบาลน.ส.ยิ่งลักษณ์ ได้เกิดการปะทะ

จราจกันเป็นระยะ มีประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้บาดเจ็บและเสียชีวิตจำนวนมาก ขณะที่ช่างภาพ ผู้สื่อข่าว

ซึ่งทำหน้าที่บันทึกเหตุการณ์เพื่อรายงานต่อประชาชนต้องเผชิญกับภาวะการทำงานที่เลวร้ายเป็นครั้งสอง นับจากเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองในปี พ.ศ.2553

โดยมีนับรวมถึงการบาดเจ็บล้มป่วยจากรายงานข่าวในสถานการณ์ภัยพิบัติต่างๆ

ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นดินแดนที่ไม่มีความปลอดภัยสำหรับนักข่าวติดอันดับต้นๆของโลก

ผู้สื่อข่าวภาคสนามที่ผ่านการทำงานและต้องเผชิญเหตุการณ์ความรุนแรงดังที่กล่าวมา

จึงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและได้รวบรวมมาเป็นข้อเสนอแนะต่อสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

สหภาพแรงงานกลางสื่อมวลชนไทย และกองบรรณาธิการของสื่อแต่ละสำนัก เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลความปลอดภัยของช่างภาพ ผู้สื่อข่าวในสังกัด
ดังนี้

1. เรียกร้องให้แต่ละสำนักพิมพ์ สำนักข่าว มีเบี้ยเลี้ยงพิเศษ อาทิ เบี้ยเลี้ยงภัย

ให้กับทีมข่าวภาคสนามที่ทำงานในสถานการณ์ที่มีความฉุกเฉินและเสี่ยงต่อการสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินและสุขภาพ

2. เรียกร้องให้แต่ละสำนักพิมพ์ สำนักข่าว จัดทำประกันชีวิตหมู่ให้กับบุคลากรในกองบรรณาธิการทั้งหมด เพื่อเป็นหลักประกันในการทำงาน

นอกเหนือจากการใช้สิทธิ์ประกันสังคมตามปกติ

3. เรียกร้องให้แต่ละสำนักพิมพ์ สำนักข่าว จัดหาอุปกรณ์ทำข่าวที่เหมาะสมในการทำข่าวที่มีสถานการณ์รุนแรง

รวมทั้งสถานที่ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพเนื่องด้วยมลพิษจากสารเคมี อาทิ เลื้อยเกราะ หมวกนิรภัย หน้ากากป้องกันแก๊สพิษ ที่สามารถป้องกันได้จริง

4. เรียกร้องให้แต่ละสำนักพิมพ์ สำนักข่าว อนุญาตให้บุคลากรในกองบรรณาธิการมีโอกาสในการเข้าอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาทักษะและศักยภาพในการทำงาน

ตามที่มีหน่วยงาน องค์กรวิชาชีพเปิดให้มีการอบรม

5. เรียกร้องให้หัวหน้าข่าว บรรณาธิการข่าว ไม่กดดันให้ทีมข่าวภาคสนามตั้งจุดถ่ายทอดสด หรือรายงานข่าวอยู่ในจุดที่มีสถานการณ์เสี่ยง

6. อยากให้สหภาพแรงงานกลางสื่อมวลชนไทย กำหนดโรดแมพในการทำงานเพื่อช่วยเหลือ เพื่อนสื่อมวลชนที่ทุกข์ร้อนในด้านต่างๆ เช่น การช่วยเหลือด้านสวัสดิการ การเคลื่อนไหว เสนอข้อเรียกร้องต่างๆ เพื่อความถูกต้องและยุติธรรมต่อสื่อมวลชน อยากให้เปิดกว้างเพื่อรับเพื่อสื่อมวลชนเข้าไปมีส่วนร่วมให้มากขึ้นได้อย่างแท้จริง และอยากให้มีการกำหนดฐานค่าตอบแทนสื่อฯ ให้เป็นมาตรฐานกลางในประเทศไทย โดยให้สอดคล้องกับสภาพสังคม ที่เป็นจริงในยุคนี้ๆ อีกทั้ง

7. จากกรณีปลอกแขนของสื่อ ถูกกลุ่มผู้ชุมนุม หรือกระทั่งจนท.ตำรวจ นำโทสนี(เขียว) ไปใช้ทำปลอกแขนของตัวเอง จะประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่ง จนเกิดความสับสนเมื่อเกิดปัญหาในพื้นที่ระหว่างนักข่าวภาคสนาม ผู้ชุมนุม หรือจนท.ตำรวจ
อยากเห็นสมาคมประสานทำความเข้าใจไปยังแกนนำหรือผู้บังคับบัญชาตำรวจ "ให้เลิกใช้" ปลอกแขนที่สีเดียวกันกับของสมาคมโดยเด็ดขาด ไม่มีข้อยกเว้น หากแกนนำหรือจนท. ยังไม่ทำตามจุดยืนของสมาคม ขอให้สมาคมวิชาชีพสื่อออกแถลงการณ์"บอยคอต" ทันที
เพื่อสร้าง"บรรทัดฐาน"การทำหน้าที่สื่อภาคสนามของทุกสำนักให้มี"เอกภาพ"กว่าเดิม และหากพบว่านักข่าวคนใดนำปลอกแขนไปให้บุคคลอื่นใช้ไม่ว่ากรณีใดๆ หากสมาคมทราบเรื่อง อยากเห็นสมาคมออกมาตักเตือนหรือมีมาตรการลงโทษบุคคลคนนั้นทันที

8. อยากเห็นสมาคมวิชาชีพสื่อช่วยเตือนเด็กนักข่าวภาคสนามรุ่นใหม่ อย่าบั่นกระแสข่าวความขัดแย้งทางการเมือง เพื่อสร้าง Profile ข่าวของตัวเอง
อย่าใช้บทบาทสื่อเข้าไปเพิ่มความขัดแย้งให้สถานการณ์เลวร้ายกว่าเดิม

9. อยากเห็นสมาคมวิชาชีพสื่อ มีช่องทางติดต่อสื่อสารกับนักข่าวภาคสนามทางโซเชียลเน็ตเวิร์ค หรือ "แอปพลิเคชัน" ในสมาร์ตโฟน เพื่อความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

ด้วยความนับถือ

ผู้สื่อข่าวภาคสนาม

ประกาศ ณ วันที่ 4 ก.ค.2557

